

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1193 z dnia 2 lipca 2020 r. w sprawie stosowania art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE do kolejowych przewozów pasażerskich w Szwecji ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim Komisja stwierdza w niej, że dyrektywa sektorowa ma nadal znajdować zastosowanie do zamówień publicznych mających na celu umożliwienie prowadzenia działalności związanej ze świadczeniem w celach zarobkowych usług kolejowych przewozów pasażerskich w Szwecji
- ewentualnie, w zakresie, w jakim częściowe stwierdzenie nieważności jest zdaniem Sądu niedopuszczalne lub niemożliwe, stwierdzenie nieważności decyzji w całości; oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja naruszyła prawo, nie stwierdzając, że dyrektywa sektorowa nie znajduje zastosowania do zamówień publicznych mających na celu umożliwienie świadczenia w celach zarobkowych usług kolejowych przewozów pasażerskich na trasie Göteborg – Malmö.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Komisja błędnie zinterpretowała i zastosowała kryteria braku zastosowania dyrektywy sektorowej.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja dopuściła się błędu w określeniu właściwego/ych rynku/ów.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, uznając, że świadczenie usług kolejowych przewozów pasażerskich na trasie Sztokholm— Göteborg nie podlega bezpośrednio konkurencji.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, nie stwierdzając, że cały rynek szwedzki podlega konkurencji w rozumieniu art. 34 dyrektywy sektorowej.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne.

⁽¹⁾ Dz.U. 2020 L 262, s.18

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2020 r. – Thunus i in./EBI

(Sprawa T-666/20)

(2021/C 28/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vincent Thunus (Contern, Luksemburg) i pięciu innych skarżących (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga, w tym zawarty w niej zarzut niezgodności z prawem, jest dopuszczalna i zasadna;

w konsekwencji

- stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w rozliczeniach wynagrodzenia skarżących za marzec 2020 r., ustalającej coroczne dostosowanie wynagrodzenia podstawowego ograniczone do 0,7 % za rok 2020 od dnia 1 stycznia 2020 r., a w konsekwencji stwierdzenie nieważności podobnych decyzji zawartych w kolejnych rozliczeniach wynagrodzenia;
- wobec tego zobowiązanie strony pozwanej do
 - zapłaty, tytułem naprawienia szkody materialnej, (i) salda wynagrodzenia odpowiadającego zastosowaniu corocznego dostosowania za rok 2020, tj. wzrost o 1 %, w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; (ii) salda wynagrodzenia odpowiadającego konsekwencjom, jakie wywołało zastosowanie rocznego dostosowania w wysokości 0,7 % za rok 2020 na kwotę wynagrodzeń do wypłaty od stycznia 2020 r.; (iii) odsetek za zwłokę od zaległych sald wynagrodzeń do momentu całkowitej spłaty należnych kwot, przy czym stopa odsetek za zwłokę, którą należy zastosować, jest obliczana na podstawie stopy procentowej ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, mającej zastosowanie w danym okresie, powiększonej o trzy punkty;
- w stosownym przypadku wezwanie strony pozwanej, w ramach środków organizacji postępowania, do przedstawienia następujących dokumentów, jeżeli nie zostaną przedstawione spontanicznie:
 - sprawozdania Podkomisji ds. Wynagrodzeń dla Rady Dyrektorów z grudnia 2019 r.;
 - noty Dyrekcji ds. Personelu skierowanej do Komitetu Zarządzającego z dnia 19 listopada 2019 r., przekazującej zmienioną wersję corocznego sprawozdania w sprawie wynagrodzeń (CS-PERS/HRPLC/RRP/2019-030/BAHVBA) oraz wersję corocznego sprawozdania w sprawie wynagrodzeń dla Rady Dyrektorów;
 - noty sekretarza generalnego do Komitetu Zarządzającego z dnia 28 listopada 2019 r. informującej o planie operacyjnym EBI na rok 2020 (SG/IS/PBA/2019-1506) oraz o wersji planu operacyjnego EBI na rok 2020 w wersji przedłożonej Radzie Dyrektorów w grudniu 2019 r.;
 - decyzji Rady Dyrektorów z dnia 12 grudnia 2019 r. (załączniki 2 i 2 (ii) do PV/20/01);
 - noty Dyrekcji ds. Personelu z dnia 31 stycznia 2020 r. (CS-PERS/HRPLC/RRP/2020-002/SGBA);
 - decyzji Komitetu Zarządzającego z dnia 6 lutego 2020 r. (MC-040-ADM-20200206);
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnoszą odpowiednio dwa i cztery zarzuty dotyczące, po pierwsze, decyzji Rady Dyrektorów z dnia 18 lipca 2017 r. oraz, po drugie, decyzji Rady Dyrektorów z dnia 12 grudnia 2019 r. i Komitetu Zarządzającego z dnia 6 lutego 2020 r.

W odniesieniu do decyzji Rady Dyrektorów z dnia 18 lipca 2017 r.:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady pewności prawa.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 20 i załącznika I do warunków zatrudnienia (zwanym dalej „regulaminem pracowniczym I”) oraz naruszenia uzasadnionych oczekiwań i praw nabytych.

W odniesieniu do decyzji Rady Dyrektorów z dnia 12 grudnia 2019 r. i Komitetu Zarządzającego z dnia 6 lutego 2020 r.:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do corocznego dostosowania wynagrodzeń (AGS) pokrywającego co najmniej koszty inflacji w Luksemburgu oraz naruszenia art. 20 i załącznika I do regulaminu pracowniczego I.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia gwarancji procesowych przewidzianych w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa Kolegium do konsultacji i negocjacji.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

Jeśli chodzi o żądanie odszkodowania, skarżący domagają się zapłaty różnicy w należnym wynagrodzeniu, tj. 1 % od dnia 1 stycznia 2020 r. (w tym wpływu tego wzrostu na zyski pieniężne) powiększonej o odsetki za zwłokę.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2020 r. – NZ / Komisja

(Sprawa T-668/20)

(2021/C 28/85)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: NZ (przedstawiciel: adwokat H. Tagaras)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przeprowadzenie środka organizacji postępowania, o który wniesiono w pkt 35 [skargi] (oraz środków, o których mowa w pkt 21 i 30), a po przeprowadzeniu postępowania:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności, tytułem głównym, odmownej decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wniosku o ponowne zbadanie decyzji komisji konkursowej konkursu COM/1/AD10/18 o nieumieszczeniu skarżącej na liście rezerwy kadrowej tego konkursu oraz decyzji oddalającej jej zażalenie, a tytułem pomocniczym, wspomnianej decyzji komisji konkursowej, skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, nie tylko ze względu na niedostateczne uzasadnienie, lecz również na oczywiste sprzeczności w podanym uzasadnieniu, gdyż, w szczególności, mimo że ocena słowna skarżącej w odniesieniu do wszystkich zastosowanych kryteriów była wystarczająca do tego, by została ona umieszczona na liście rezerwowej („very strong”), komisja konkursowa przyznała jej niższą średnią ocenę („strong to very strong”), powodującą wykluczenie jej z listy.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady równego traktowania, ze względu, w szczególności, na nieustanne zmiany w składzie komisji konkursowej, a także na to, że kandydaci mający dokładnie takie same oceny słowne jak skarżąca zostali umieszczeni na liście rezerwy kadrowej.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasad działania komisji konkursowych i komisji do spraw naboru.